

Chemat la propovăduirea Evangheliei (2)

Pregătiri personale și pregătirea predicii

Textul de bază: 2 Timotei 1:5-10

1. Rugăciunea

Rugăciunea este singura noastră posibilitate de conversare cu Tatăl nostru Ceresc

- Conversație înseamnă și ascultare la ceea ce ne spune Domnul.
- Prin rugăciune deschidem inima noastră pentru noutățile cerești.
- Poate că Domnul vrea să-ți spună ceva foarte important pentru ascultătorii din sală.
- Dacă cerem ca Dumnezeu să atingă inimile ascultătorilor, trebuie să-I dăm întâi posibilitatea să atingă inima noastră.

Marcu 11:24

De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.

Cea mai binecuvântată predică este aceea care a atins inima ta

2. Cum alegem un text sau o temă?

- Scopul predicii trebuie să fie vestirea Evangheliei.
- Ca bază avem Cuvântul lui Dumnezeu.
- Problema noastră este: propovăduim noi într-adevăr gândurile dumnezeiești sau gândurile noastre personale -pământești- și, din această cauză, satanice.

O metodă personală:

- Întreabă-L pe Domnul în rugăciune.
- Duhul Sfânt este gata să-ți ajute – dacă-L rogi.

Iacov 4:5-6

Credeți că degeaba vorbește Scriptura? Duhul, pe care L-a pus Dumnezeu să locuiască în noi, ne vrea cu gelozie pentru Sine. Dar, în schimb, ne dă un har și mai mare. De aceea zice Scriptura: „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.”

- Lasă-te condus de El.
- Citește textul în Biblia ta personală.
- Mai citește-l o dată, și încă o dată.

- Secretul citirii repetate este că Duhul Sfânt îți arată la fiecare citire o nouă prioritate, un nou înțeles pentru același text.

2 Timotei 3:16-17

Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

- Dacă cunoști alte limbi, citește-l într-o altă traducere.
- Închipuie-ți că stai în fața ascultătorilor și nu ai o temă comună cu ei.
- Atunci pentru ce au ei nevoie de predica ta?
- Și încă odată: cere prin rugăciune înțelepciunea necesară de a înțelege Cuvântul.
- Stabilește stilul textului citit, necesar pentru explicație: literar, lege, istorie, profeție, epistolă etc.
- Pune-ți întrebările clasice: Cine? Când? Unde? Ce s-a întâmplat? De ce?
- Dacă Biblia ta îți arată alte versete explicative, citește-le cu mare atenție.
- Controlează contextul: Legătura dintre versetele anterioare și cele posterioare, sau chiar capitolul întreg, cu textul citit.
- Dacă textul conține informații despre o epistolă, arată circumstanțele în care s-a scris, situația culturală, istorică, geografică și religioasă de atunci.
- Vezi care este conținutul esențial al textului citit.
- Alegeți 1 – 3 puncte sau gânduri principale din text.
- Și dacă citești un verset biblic, explică-l îndeajuns. Nu fiecare îl înțelege după prima auzire.
- Tu ești acela care inițiază legătura între ascultător și Tatăl Ceresc.
- Duhul Sfânt vrea să întrebuițeze această legătură pentru Binecuvântarea ascultătorului.

Evrei 6:7

Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare dela Dumnezeu.

- Ce influență are acest text asupra vieții tale personale?
- Ai o viziune care poate să-ți ajute în viața ta de creștin?
- Cum poți ajuta pe altul?
- Înaintea formulării unei predici trebuie să stabilești scopul predicii !!!

Nu este destul să ai răspunsurile pregătite în gând. Ele trebuie personal notate pe o hârtie.

3. Forma de prezentare a predicii

Forma obișnuită, sau forma clasică, este cea de trei puncte:

Introducerea – cu o durată de 8-10 minute

Romani 1:1

Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu.

- Prezintă-te, cu nume, prenume, și pe scurt cine ești. Ascultătorii au dreptul să știe cine le vorbește
- Ascultătorii pot avea încredere în cuvintele tale numai atunci când au încredere și în tine.
- Tu trebuie să-ți cucerești ascultătorii.
- Motivează pe ascultătorii din sală printr-o mică întâmplare din viața ta.
- Introducerea trebuie să fie într-o directă legătură cu textul de bază.
- Ea trebuie să ofere ascultătorului o nouă perspectivă asupra perioadei de timp de acum mai bine de 2000 de ani.
- Obiceiurile, felul de trai, portul, starea socială a femeii și a bărbatului, obligația copiilor față de părinți, și altele
- Trebuie să provoci ascultătorii la o sinceră curiozitate.
- Toate aceste acțiuni trebuie să se bazeze pe cunoștințe nou-testamentale.
- Introducerea nu are voie să atingă tema de bază, ea pregătește numai terenul pentru o mai bună înțelegere a acesteia.
- Atenție: pilde și exemple din timpul de astăzi n-au ce căuta într-o introducere.

Tema de bază – importanța principală - cu o durată de 25 - 30 de minute

- Tema de bază trebuie să strabată prin toată predica precum un fir roșu.
- Și dacă în timpul introducerii ea nu a fost concret exprimată, în inima ascultătorului trebuie să crească o anumită curiozitate.
- Vorbitorul este bine sfătuit, să conducă gândurile ascultătorilor cu o sensibilitate sfântă la punctul culminant a predicii.
- Acest punct poate să aiba și el mai multe subpuncte, ca de exemplu:
 - Influența lui în timpul de atunci.
 - Comparație cu influența lui pentru noi, astăzi.
 - Ce învățături putem trage din acest text pentru noi / biserica noastră ?
- Există exemple asemănătoare în Biblie ?

- Există situații necunoscute pentru generația noastră, care trebuie explicate în amănunt ?
- În sală sunt mulți care cunosc Biblia și care au parcurs prin diferite grupuri în biserică, dar pentru vizitatori, care încă nu cunosc tainele biblice, trebuie să explicăm mai detaliat.

La sfârșitul punctului „tema de bază” ascultătorul trebuie să cunoască atât tema cât și motivul pentru care a fost explicată.

Încheierea – cu o durată de 8 – 10 minute

- Scopul încheierii este ca acela al unui buchet de flori:
- Fiecare floare pentru ea e frumoasă, fiecare are sprețdoarea ei.
- Sarcina noastră este s-o legăm în așa fel, încât fiecare să strălucească și mai mult, și împreună, ca un buchet, să laude pe creatorul – pe Tatăl nostru Cereșc.

Psalmi 8:3-9

Când privesc cerurile -lucrarea mâinilor Tale- luna și stelele pe cari le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor. Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

- Greșeli fundamentale la o încheiere:
 - Repetarea sau completarea temei de bază
 - Adăugarea unei noi teme la cea aleasă ca temă de bază
 - Înlocuirea gândului de bază cu altul
 - Un entuziasm artificial care pretinde o nouă prioritate sau o importanță deosebită din partea ascultătorului
 - Atragerea atenției ascultătorului de la tema de bază la o nouă temă
- Aici se pot arăta și viziuni noi pentru viața omului (pierdut).
- Posibilități reale în viața unui creștin.
- Mijloace de ajutor pentru cei în nevoie.
- Încheierea trebuie să se termine întotdeauna cu un gând de binecuvântare.

Amin